

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>



Άγιος Προκόπιος ο Μεγαλομάρτυς



Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/2046/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 8/7/2018 9:01:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 18/01/2025 02:41:59

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 8 Ιουλίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 8/7/2018 9:01:00 μμ

Βιογραφία

Ἔοικε Προκόπιος, ἀύχένα κλίνων,
Λέγειν, Κοπέιτω' τῇ πλάνῃ γὰρ οὐ θύω.
Ὅγδοάτῃ Προκοπίου ἀρηϊθίου κράτα κέρσαν.

Ὁ Ἅγιος Προκόπιος, ἐζήσε και μεγάλωσε στην Ἱερουσαλήμ τα χρόνια που αυτοκράτορας των Ρωμαίων ἦταν ο Διοκλητιανός (290 μ.Χ.). Ο πατέρας του, ο Χριστοφόρος, ἦταν ευσεβῆς ἄνθρωπος, σε αντίθεση με την μητέρα του, την Θεοδοσία (βλέπε ἴδια ἡμέρα), που πίστευε στα εἰδωλα.

Μετά τον θάνατο του πατέρα του, η μητέρα του τον πήγε στον αυτοκράτορα, ο οποίος τον ἔκανε ηγεμόνα της πόλης των Αλεξανδρέων και του ἔδωσε εντολή να καταδιώκει και να βασανίζει τους χριστιανούς. Ἐτσι ο Προκόπιος ξεκίνησε για την Αλεξάνδρεια.

Κατά την πορεία του ὅμως, ξαφνικά ἄρχισαν να πέφτουν αστραπές και βροντές και ταυτόχρονα ἄκουσε φωνή να τον καλεῖ με το ὄνομά του, που τον απειλοῦσε με θάνατο επειδή θα κατεδίωκε τους χριστιανούς και ταυτόχρονα και τον Αληθινό Θεό.

Μετά από αυτό το γεγονός ο Προκόπιος παρακάλεσε Εκείνον που του μιλοῦσε να του φανερωθεῖ περισσότερο για να δει ποῖος εἶναι. Τότε εμφανίστηκε μπροστά του ἕνας Σταυρός από κρύσταλλο και ἀκούστηκε μία φωνή να του λέει: «Εγὼ εἶμαι ὁ Ἐσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ». Μετά από αυτό το θαῦμα πίστευσε και ἔγινε χριστιανός.

Λίγο αργότερα επιστρέφοντας από νικηφόρα ἀποστολή, η μητέρα του προσπάθησε να τον πείσει να θυσιάσει στα εἰδωλα. Κατάλαβε ὅμως ὅτι εἶχε γίνει χριστιανός και τον πρόδωσε στον αυτοκράτορα. Εκείνος διέταξε τον ηγεμόνα της Καισάρειας Ουλκίο να τον ανακρίνει. Αυτός τον χτύπησε πολύ μέχρι λιποθυμίας και μετά τον ἔκλεισε στην φυλακή. Με την χάρη του Κυρίου ὅμως οι πληγές ἐπουλώθηκαν και ἀπελευθερώθηκε από τα δεσμά.

Στη συνέχεια οδηγήθηκε στον ναό των εἰδώλων ὅπου με την προσευχή του κατάφερε και συνέτριψε τα εἰδωλα. Το θαῦμα αυτό εἶχε ως ἀποτέλεσμα να πιστεύσουν σ' αὐτόν πολλοί ἀνάμεσα τους και η μητέρα του. Αμέσως δόθηκε εντολή να ἀποκεφαλίστουν ὅλοι ὅσοι εἶχαν πιστεύσει. Μετά από αυτό, δόθηκε εντολή να γίνουν φρικτά βασανιστήρια στον Προκόπιο. Ο Ἅγιος υπέμενε με πάρα πολύ μεγάλη καρτερία ὅλα αυτό και μάλιστα κατάφερνε να τα ξεπερνά με την βοήθεια του Θεοῦ. Τέλος δόθηκε εντολή να τον ἀποκεφαλίσουν και ἔτσι παρέλαβε το στεφάνι της αἰωνίου ζωής.

Αξίζει να αναφέρουμε πως περιγράφει τον βίο του Αγίου ο Ἅγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης:

«Ο μέγας ούτος και περιβόητος εν μάρτυσι Προκόπιος, ήτον κατά τους χρόνους του βασιλέως Διοκλητιανού εν έτει σγ' [290]. Εκατάγετο δε από την πόλιν Αιλίαν, ήγουν την Ιερουσαλήμ, γεννηθείς από πατέρα μεν ευσεβή και Χριστιανόν, Χριστοφόρον ονόματι, από μητέρα δε ασεβή και τα είδωλα προσκυνούσαν, Θεοδοσίαν ονομαζομένην. Αφ' ου λοιπόν ο πατήρ του Αγίου απέθανεν, έτρεφε τούτον η μήτηρ του με την ελληνικήν θρησκείαν. Όταν δε ο Άγιος έγινε άνδρας εις την ηλικίαν, τότε επρόσφερον αυτόν η μήτηρ του εις τον βασιλέα Διοκλητιανόν, ο οποίος τότε διέτριβεν εις την Αντιόχειαν, και παρακαλέσασα αυτόν και άσπρα πολλά δούσα, εκατάπεισε τον βασιλέα, και έκαμε τον υιόν της δούκα της Αλεξανδρείας. Ευθύς δε έδωκεν εις τον Προκόπιον ο βασιλεύς εντολάς, διά να διώκη και να τιμωρή τους Χριστιανούς. Και λοιπόν επήγαινε διά νυκτός ο Άγιος εις την Αλεξάνδρειαν, επειδή ήτον δύσκολος η εν ημέρα οδοιπορία, διά το υπερβολικόν κάυμα οπού εις εκείνα τα μέρη γίνεται. Όταν δε έφθασεν έως τριάκοντα μίλια κοντά εις την πόλιν Απάμειαν, ήτις ευρίσκεται εν τη Κοίλη Συρία και ονομάζεται υπό των Τούρκων Χαμάν, Μητρόπολις ούσα υπό τον Αντιοχείας, ακολουθούντων αυτό και των δύο νουμέρων, ήτοι δύο αρχόντων αξιωματικών, τότε έγινε σεισμός και αστραπαί. Ακούει δε φωνήν, οπού ήλθεν από τον Ουρανόν καλούσα τούτον από το όνομά του Νεανίαν, (έτζι γαρ πρότερον ο Άγιος ωνομάζετο). Εκατηγόρει δε η θεία φωνή την στράταν, οπού εποίει, και εφοβέριζεν, ότι έχει να τον θανατώση, επειδή πηγαίνει να κάμη κατά των Χριστιανών πόλεμον. Ο δε Άγιος από την καλήν γνώμην της ψυχής του κινούμενος, ευθύς ωνόμασε Κύριον τον αυτόν καλέσαντα. Όθεν και ο Κύριος καθαρώτερον ενεφανίσθη εις αυτόν. Εφάνη γαρ αυτό Σταυρός κρυστάλλινος εις το είδος, εκ δε του Σταυρού ευγήκε φωνή λέγουσα. Εγώ είμαι ο εσταυρωμένος Ιησούς, ο του Θεού Υιός. Εκ της οπτασίας λοιπόν ταύτης οδηγηθείς ο Άγιος, εδιδάχθη όλον το της ενσάρκου οικονομίας μυστήριον, και βεβαίαν επίγνωσιν της πίστεως έλαβεν. Όθεν γυρίζοντας εις την Σκυθόπολιν την εν τη Κοίλη Συρία ευρισκομένην, ήτις πρότερον καλουμένη Νύσσα, ωνομάζεται υπό των Εβραίων Βεθοάν, τιμημένη με Μητροπολίτην υπό τον Ιεροσολύμων· εις αυτήν λέγω ο Άγιος ευρισκόμενος, εκατασκεύασεν ένα Σταυρόν από χρυσάφι και ασήμι κατά τον τύπον, οπού του εφάνη. Ευθύς δε οπού ετελειώθη ο Σταυρός, εφάνησαν εις αυτόν τυπωμέναις τρεις εικόνες, έχουσαι γράμματα εβραϊκά, τα οποία εφανέροναν τίνος είναι αι εικόνες. Άνωθεν μεν γαρ εγράφετο Εμμανουήλ, από δε το ένα μέρος, εγράφετο Μιχαήλ, και από το άλλο μέρος, Γαβριήλ. Ασπασθείς ουν ο Προκόπιος και προσκυνήσας τον Σταυρόν και τας εν αυτό αγίας εικόνες, εγύρισεν εις την Ιερουσαλήμ. Και επειδή εκεί έκαμε νίκας και τρόπαια κατά των Σαρακηνών, οι οποίοι επολέμουν και εκούρσευον τα εκεί περίχωρα, διά τούτο επαρακινήθη από την μητέρα του να προσφέρη θυσίας εις τα είδωλα διά την νίκην. Ο δε Άγιος έλεγε, πως έκαμε την νίκην ταύτην με την δύναμιν του Χριστού. Όθεν εκ της αιτίας ταύτης εδιάβαλε τον Άγιον η μήτηρ του εις τον βασιλέα, ότι είναι Χριστιανός. Ο δε βασιλεύς επρόσταξε τον ηγεμόνα της εν Παλαιστίνη Καισαρείας, Ούλκιον ονομαζόμενον, να κάμη την κατά του Αγίου εξέτασιν. Και λοιπόν επειδή ο Μάρτυς δεν επείσθη να θυσιάση εις τα είδωλα, διά τούτο εδάρθη δυνατά. Έπειτα ερρίφθη εις την φυλακήν, ώντας μισαποθαμένος. Εκεί δε εφάνη ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, και λύσας από τα δεσμά τον πρώην Νεανίαν, μετωνόμασεν αυτόν Προκόπιον. Εφανέρονε δε το όνομα αυτό, πως έχει να προκόψη και να τελειώση εις το μαρτύριον. Κοντά δε εις αυτά, έβαλεν ο Κύριος και εις την καρδίαν του Αγίου ανδρίαν και θάρρος, διά να υπομείνη τας τιμωρίας οπού τον εφοβέριζαν. Έπειτα επήγαν οι Έλληνες τον Μάρτυρα μέσα εις τον ναόν των ειδώλων. Εκεί δε ευρισκόμενος, διά προσευχής του εσύντριψε τα είδωλα, τα οποία παραδόξως μεταβληθέντα εις νερόν, έξω της πόρτας εχύθησαν.

Τούτο το θαύμα βλέποντες οι στρατιώται των δύο νουμέρων, και οι δύο τριβούνιοι, Νικόστρατος και Αντίοχος ονομαζόμενοι,πίστευσαν εις τον Χριστόν, και εβαπτίσθησαν από τον Επίσκοπον Λεόντιον, οίτινες κατά προσαγήν του βασιλέως απεκεφαλίσθησαν, και έλαβον τους στεφάνους του μαρτυρίου. Επιάσθησαν δε και δώδεκα γυναίκες συγκλητικαί μαζί με την Θεοδοσίαν την μητέρα του Αγίου, αι οποίαι επέστευσαν τω Χριστώ διά το ανωτέρω θαύμα. Όθεν αφ' ου πρώτον αυτάς έδειραν άσπλαγχνα, έκοψαν τα βυζία των, και με σιδηράς μπάλλας πυρωμένας έκαυσαν τας μασχάλας των, τελευταίον δε τας απεκεφάλισαν, και ούτως έλαβον της αθλήσεως τους στεφάνους. Μετά ταύτα έγινεν άλλος ηγεμών Φλαβιανός ονόματι, ο οποίος έφερε τον Άγιον εις εξέτασιν, και επειδή ο Μάρτυς δεν επείσθη να αρνηθή τον Χριστόν, τούτου χάριν επρόσταξεν ένα υπηρέτην Αρχέλαον ονομαζόμενον, διά να τον κτυπήση με το σπαθί εις την κοιλίαν. Ευθύς δε οπού εκείνος εσήκωσε το χέρι κατά του Αγίου, έπεσε κατά γης και εξέψυξεν. Έπειτα τεντώσαντες τον Μάρτυρα με σχοινία, έδειραν αυτόν με ωμά νεύρα, και τον έκαυσαν με αναμμένα κάρβουνα. Επάνω δε εις τα καημένα μέλη του έχυσαν ζύδι. Είτα έβαλαν εις το χέρι του κάρβουνα με λιβάνι. Ο δε γενναίος του Κυρίου αγωνιστής, εβάστασεν ακίνητον το χέρι του, έως οπού κατεκάη όλον. Δεν εσκόρπισε γαρ το λιβάνι, ίνα μη με τον σκορπισμόν του φανή εις τους ασεβείς, ότι επρόσφερε θυσίαν εις τα είδωλα. Ύστερον δε από όλα, εκρέμασαν τον αθλητήν, και έδεσαν τας χείρας του. Μέλλωντας δε να έμβη μέσα εις ένα φούρνον αναμμένον, κατεψύχρανε τούτον με την σφραγίδα και τύπον του τιμίου Σταυρού. Τελευταίον δε λαμβάνει την διά ξίφους απόφασιν, και ούτως αποκεφαλισθείς, προς Κύριον εξεδήμησεν. Τελείται δε η αυτού Σύναξις και εορτή εις τον μαρτυρικόν αυτού Ναόν, τον ευρισκόμενον πλησίον της Χελώνης, και καλούμενον Κονδύλιον. (Τον κατά πλάτος Βίον αυτού όρα εις την Καλοκαιρινήν. Ο δε ελληνικός τούτου Βίος ευρίσκεται έν τε τη Μεγίστη Λαύρα, εν τη Ιερά Μονή των Ιβήρων, και εν άλλαις, ου η αρχή· «Διοκλητιανού και Μαξιμιανού την βασιλείον ιθυνόντων αρχήν».)»

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀγρευθεῖς οὐρανόθεν πρὸς τὴν εὐσέβειαν, κατηκολούθησας χαίρων ὡσπερ ὁ Παῦλος Χριστῷ, τῶν Μαρτύρων καλλονὴ Μάρτυς Προκόπιε, ὅθεν δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀριστεύσας εὐκλεῶς, κατήσχυνας τὸν Βελίαρ, οὐ τῆς κακίας ἄτρωτους, σῶζε τοὺς πόθω σὲ γεραίροντας.

Κοντάκιον

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ ζήλω Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμίῳ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὰ θράση καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Μεγαλυνάριον

Κλήσει οὐρανίῳ ἀκολουθῶν, φερωνύμως Μάρτυς, καὶ προκόπτων ἀθλητικῶς, σύμμορφος ἐδείχθης, τοῦ σοῦ καθαροθέντος, Προκόπιε θεόφρον, ἀθλήσας ἄριστα.

Ὁ Οἶκος

Στόμα συνέσεώς μοι παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ὑμνεῖν τὸν σὸν ὀπλίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλοῦτον τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐν ἀπειρῷ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων, ἵνα κάγῳ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμήξας, καὶ ναὸς ἀγιάσματος τοῖς θείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μέλψω τῷ Μάρτυρι, ὃς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσε, τῇ πίστει προκόπτων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Κάθισμα

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τὸν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σοφέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἔνθεον, προειδῶς τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἤθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύττων, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες



Άγιος Προκόπιος ο Μεγαλομάρτυς Άγιος Προκόπιος ο Μεγαλομάρτυς - Άγιος Προκόπιος ο Μεγαλομάρτυς
Μιχαήλ Χατζημιχαήλ©
www.michaelhadjimichael.com



Άγιος Προκόπιος ο Μεγαλομάρτυς Άγιος Προκόπιος ο Μεγαλομάρτυς Άγιος Προκόπιος ο Μεγαλομάρτυς

Οπτικοακουστικό Υλικό



Ακούστε το απολυτίκιο!

Σχετικές συνδέσεις

1. [Αγία Θεοδοσία μητέρα του Αγίου Προκοπίου](#)
2. [Αγίες Δώδεκα Γυναίκες Συγκλητικές](#)
3. [Άγιοι Αντίοχος και Νικόστρατος οι Τριβούνιοι](#)
4. [Άγιος Αβδάς](#)
5. [Άγιος Σάββας](#)

Παραπομπές

1. www.synaxarion.gr
2. [ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ](#)
3. [ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ](#)
4. [ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET](#)
5. [Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού](#)